

πάρσιμο

πάρσιμο, το, ουσ. [<πάρω, υποτακτ. αορ. του ρ. παίρνω + κατάλ. -σιμο], το πάρσιμο. **1.** η άλωση, η εκπόρθηση, η κατάληψη: «το πάρσιμο της Πόλης απ' τους Τούρκους». **2.** η σεξουαλική πράξη, ιδίως με αμοιβαία συμμετοχή των εραστών: «κάναμε τέτοιο πάρσιμο, που θα το θυμόμαστε για χρόνια». **3.** η αμοιβαία αρπαγή, το αμοιβαίο κλέψιμο ερωτικού ζευγαριού: «το πάρσιμο της μικρής με τον τάδε αναστάτωσε τους γονείς της». **4.** το μίκρεμα, το κόντεμα με αφαίρεση, με αποκοπή: «τα μανίκια θέλουν λίγο πάρσιμο || τα μαλλιά σου θέλουν λίγο πάρσιμο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας